No. 22. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 20 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Vraagstuk over het behoud van den algemeenen vrede.

(*Vervolg van onze vorige.*)

Alvorens dit 5e artikel te vervolgen, gevoelen wij behoefte, onzen lezers verschooning te vragen daarvoor, dat wij hen zoolang achtereen met het werk van den Heer Loz bezig houden. Moesten wij nogtans iets belangrijkers opzoeken, dan de zaken door dezen schrijver aangevoerd en behandeld, en dat wel in een tijdperk als het tegenwoordige, wij zouden er maar moeijelijk kans toe zien. Het handelt toch niet minder dan over *de hoofdbelangen der Staten, de hoofdbelangen der menschheid*; en bijna elk punt, door den schrijver voorgesteld, biedt nieuwe stof ter beschouwing en overweging aan.

Ten gevolge hiervan op de belangstelling van den lezer rekenende, gaan wij dan maar voort, en komen wij nu tot het

Negende punt, luidende: »In alle havens, voor »den handel opengesteld, zullen magazijnen of entre- »pôts worden opgerigt, ten einde er de koopwaren »veilig in te kunnen opslaan, en zulks tegen eene »geringe uitkeering of waag-geld. Hetzij dan die »koopwaren aankomen voor rekening van kooplieden, »hetzij die enkel aan hen zijn geconsigneerd, zal »de wederuitvoer daarvan kunnen plaats hebben, »zonder drukkende kosten, en zonder de inkomende »regten te voldoen, van welke vroeger gesproken is."

Het entrepôt-stelsel is, ook in ons oog, daar waar inkomende regten op handels-artikelen moeten gelegd worden, voor den handel hoogst geriefelijk; en zulks te meer, naar gelang der gunstigere ligging van de gebouwen, tot opneming dier waren bestemd. Eene algemeen-making van dit stelsel kan bezwaarlijk iemand benadeelen, doch daarentegen aanmerkelijke voordeelen en gemakken voor den handel te weeg brengen, en aan dezen gewigtigen tak van nijverheid daardoor zeer tot aanmoediging verstrekken.

Tiende punt. »Van de algemeene voortbrengselen »der nijverheid van elken Staat zal, bij derzelver »uitvoer, een gelijk regt voldaan worden, als dat »van het waag-geld bij het 9e punt vermeld."

Wij begrijpen, dat de schrijver dit uitgaand regt ook op de *niet* in entrepôt opgeslagene waren gelegd wil hebben, om aan deze laatste geene voorregten te doen genieten boven dezulke, welke van buiten zijn aangevoerd en in de entrepôts geborgen; een maatregel wederom allezins geschikt, om den uitvoer uit het buitenland te bevorderen.

Elfde punt. »Van de algemeene voortbrengselen »van vreemden oorsprong, ingevoerd in eenigen Staat »der contracterende natien, van welke reeds het in- »komend regt, bij het 8e punt voorgesteld, zoude »zijn voldaan, zal geenerlei regt bij derzelver weder- »uitvoer betaald worden."

Dit ziet blijkbaar op zulke handelstraktaten, welke niet in entrepôt zouden zijn opgeslagen, daar van de andere, blijkens het negende punt, wanneer zij uit het entrepôt weder naar buiten werden uitgevoerd, *geen* inkomend regt in het geheel zou behoeven betaald te worden.

Bij den uitvoer der niet in entrepôt geweest zijnde, zou derhalve, volgens het stelsel van den schrijver geene restitutie van betaald inkomend regt verleend worden, hetgeen zeker een bezwaar voor die artikelen zou opleveren, daar zij, in eenen anderen vreemden Staat aankomende, aan een nieuw inkomend regt aldaar zouden kunnen onderworpen zijn. Het is echter waar, dat de koopman of consignataris het eerste bezwaar had kunnen ontgaan door van het entrepôt gebruik te maken. Ook werd hierdoor het gevaar voor fraudes bij den uitvoer voorgekomen.

Twaalfde punt. »De ton- en havengelden zullen »in alle landen der contracterende volken dezelfde »zijn, hoezeer desniettegenstaande iedere bijzondere »Staat, (op andere wijze en te zijnen koste, meent »de schrijver), zijne scheepvaart op zoodanige wijze »zal kunnen beschermen, als dezelve oorbaar zal »achten."

Men denke hier aan premien tot aanmoediging van den scheepsbouw, bevrachtingen voor rekening van den Staat of van groote handels-ligchamen en dergelijken. Zeker zoodanige vrijheden te willen beperken, zou al te ver gegaan zijn; doch men ziet ook hier alweder, dat de Staten, welke bij magte waren, de meeste middelen tot bescherming en aanmoediging der scheepvaart aan te wenden, op de minvermogenden veel zouden vooruit hebben. Het is hier ten opzigte der scheepvaart, als ten aanzien van de ontwikkeling der nijverheid, waarvan wij vroeger spraken. De magt der kapitalen en der meerdere vorderingen in den handel zal ook hier een overwigt over de min gunstig gestelde Staten daarstellen, hetwelk bezwaarlijk door het meest eenstemmige en vrij en verlicht denkende congres zal kunnen worden weggenomen. De meer rijke en daardoor in den regel meer bevolkte Staten tot meerdere behoeften en uitgaven te brengen door bepalingen, krachtens welke zij aan hunne talrijke bevolkingen nuttigen arbeid verschaffen, dezelve behoorlijk onderhouden en deze alzoo tot verbruikers maken moesten ook van de voortbrengselen der minder welgestelde Staten; dit zou in ons oog een meer geschikt en ook welligt het eenige doeltreffende middel zijn, om het evenwigt tusschen de gesteldheid der rijkere en der armere Staten van lieverlede te herstellen, om de laatstgemelden krachtdadig in welvaart te doen vooruitgaan, en om tevens het lot der individu's in alle landen gelijkelijk te verbeteren.

Dertiende punt. »Het goud, het zilver, het ge- »mengd metaal, hetzij in staven hetzij gemunt, »zal vrij kunnen worden in- en uitgevoerd, zonder »in eenigen Staat of bezitting der contracterende »natien aan eenigerlei regten onderworpen te zijn. »In den groothandel en de omzettingen der gouver- »nementen, welke eene te bepalene som, (bij de »overeenkomsten vast te stellen,) bereiken of te »boven gaan, zal men de muntspecien van andere »landen kunnen ontvangen en uitgeven. Die van »elk land zullen aangenomen worden tegen hare »innerlijke waarde, zoo als die, bij het congres door »de mogendheden zal zijn bepaald; en iedere Staat »zal vergelijkende herleidings-tafelen openbaar maken, »welke daarenboven zullen moeten voorhanden zijn »in alle gouvernements- en bijzondere bureaux. Men »zal in den handel ook beschouwen als inkoopen in »het groot de zoodanige, welke eene vooraf te be- »palene som zouden bereiken of te boven gaan."

Dat uit deze maatregelen onberekenbaar veel gemak voor den handel en het verdere verkeer tusschen de volken zou moeten voortvloeijen, is overbodig te zeggen. Welke vaste waarde intusschen door een congres, kwame het tot stand, aan het grootste deel onzer nog bestaande, gesnoeide zilveren muntspecien zou worden toegekend, valt moeijelijk te gissen. Deze zouden wel noodig hebben, dat een afzonderlijk artikel der conventie hare doorloopende waarde regelde, of wel haar van den maatregel uitsloot.

Veertiende punt. »Het decimale stelsel zal door »alle gouvernementen worden aangenomen voor hunne »comptabiliteit en hun muntstelsel. Zij zullen ook »een gelijkvormig stelsel aannemen van standaards voor »de maten en gewigten. Nogtans kan men aan »dezelve oude of nationale benamingen geven, zoo »als dit in de Nederlanden heeft plaats gevonden, »ten einde den invoer te gemakkelijker en spoediger »te kunnen bewerkstelligen, en den tegenzin te ver- »mijden, welke het publiek dikwijls betoont tegen »het gebruik van Grieksche benamingen."

Wij Nederlanders zouden ons te verheugen hebben, dat wij ten deze reeds zoover op den goeden weg gevorderd waren.

Vijftiende punt. »Opdat de stoffelijke belangen der »volken in geen opzigt van de kwalen te lijden »zouden hebben, door welke zij tot dusver gedrukt »werden, en opdat het eigendomsregt wederkeerig »door alle volken gewaarborgd zoude zijn, zullen de »gouvernementen op de meest plegtige wijze afstand »doen van het regt van *embargo*, en tot *het verbeurd »verklaren van goederen*, in tijden van oorlog; en »zulks ten opzigte van ieder individu en van alle »goederen van den vijandelijken Staat, welke zich »op de uitgestrektheid van het grondgebied der an- »dere oorlogvoerende partij mogten bevinden. Deze »wet zou even heilig als onschendbaar behooren te »zijn."

Inderdaad, wanneer men deze voorstellen leest, en daardoor wordt herinnerd aan de leemten en gebreken, nog altijd in de geschrevene en ongeschrevene wetboeken van het volkenregt wordende aangetroffen, staat men verwonderd, dat, bij de gewigtige vorderingen der wijsbegeerte en de ontwikkeling en opklaring der begrippen van regtvaardigheid, billijkheid en menschelijkheid, men tot hiertoe in gebreke is gebleven, aan eene gemeenschappelijke herziening van het volkenregt, in overeenstemming met de hoogte van beschaving waartoe de volken gekomen zijn, de hand te slaan. Zeker zou zulks niet voordeelig te rekenen zijn voor het belang der magtiger Staten; doch zijn het niet juist de gouvernementen van deze, welke zich meer bijzonder geroepen moeten achten, de beschermers der menschheid, de bevorderaars van het geluk der wereld, de handhavers der eeuwige wetten van regtvaardigheid en waarheid te zijn? Een leverden niet sommigen hunner, met groote opofferingen zelfs, reeds het bewijs, dat deze gewigtige pligten hooger door hen gesteld werden, dan die, om zelfzuchtig voor het belang van een enkel land te zorgen. (1)

Hij springt dan ook hierbij in het oog, hoe hoogst verdienstelijk soortgelijke pogingen te beschouwen zijn, als wij hier door den geachten Loz zien aanwenden, om de aandacht der gouvernementen op deze hunne verhevene verpligtingen te vestigen, en daardoor de som van het goede voor de menschheid, over de gansche uitgestrektheid der aarde, te vergrooten!

Laat ons hopen, dat zijne stem zich niet tot doove ooren zal gewend hebben!

(*Het vervolg en slot hierna.*)

(1) Wij hebben hier het oog op den onmenschelijken slavenhandel, waarvan bij het 18e punt gehandeld wordt.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

NAPELS, den 31. Januarij. In den aanvang dezer maand vond in de gemeente San Giovanni di Fiore, in de provincie Calabria Citeriore, zulk een hevige sneeuwjagt plaats, dat drie landlieden met eenen muilezel, die

van hunne akkers naar huis terugkeerende, geheel door de sneeuw overstelpt werden, en onder dezelve hun graf vonden.

OOSTENRIJK.

UIT ZEVENBERGEN, den 17. Januarij. Tegenwoordig, nu de landstanden aan de verbetering van het lot des onderdrukten volks arbeiden, is het niet onnut een voorval als voorbeeld voor den regterstoel des publieks te brengen, hetwelk bewijst hoe dringend noodzakelijk de uitvoering van dit menschlievend plan is. In het markolek Gyala, bij Klausenburg, woont een edelman *J. B.* Deze riep den 22. October van het vorige jaar zijn onderdaan *S. Capusan* voor zich, en schold en beschimpte den armen man hevig, dewijl hij een steenachtig stuk bouwland niet had omgeploegd. Toen spande hij hem met zijne ossen voor zijnen wagen, om, te gelijk met deze, naar genoemden akker te trekken. Hij dwong zijnen armen onderdaan het juk op den rug te nemen, en voerde hem zoo naar het veld. Dit geschiedde in het tweeënveertigste jaar der negentiende eeuw. Het wekt de verontwaardiging op, dat zulk een mensch vrij rondloopt, en niet in den kerker de billijke straf zijner onmenschelijkheid boet.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 7. Februarij. De aanbouw van een oorlogschip op de werven van Straalsund, heeft de vroegere wenschen weder levendig gemaakt dat Pruissen, met deszelfs meer dan honderd mijlen uitgestrekte zeekusten en aanzienlijke koopvaardijvloot, in den rang der zeemogendheden mogt treden. Daartoe ontbreekt het echter zoowel aan eene oorlogshaven, als aan de werkelijke houdzakelijkheid van zoodanige belangrijke stap; nog veel meer echter, zouden de financiele aangelegenheden daarbij in aanmerking verdienen te komen. Zoo lang niet Pruissen vasten voet krijgt aan de Noordzee, en de tolvereeniging van die zijde door toetreding der Duitsche handelsrepublieken gewigt en aanzien erlangt, zal men zich wel wachten aan eene oorlogs-marine te denken. De Pruissische zeehandel strekt zich weinig verder uit dan tot het bekken der Duitsche zee, en in dezen stand van zaken zouden stations van oorlogsschepen geheel overtollig en zeer kostbaar zijn. Geheel anders is het gelegen met de bevordering van de stoomvaart door den Staat. De *Seehandlung*-maatschappij houdt zich thans met een daartoe strekkend ontwerp bezig, hetwelk gewis zal worden verwezenlijkt, indien niet soms de groote financiele operatien dezer instelling met opzigt tot de spoorwegen, zulks mogten verhinderen. Stoombooten van aanzienlijke grootte zullen de gemeenschap met Engeland, Rusland, Zweden en Denemarken onderhouden; het schijnt zeker dat van het toekomende jaar af aan, de gemeenschap met St. Petersburg, voornamelijk uit de haven van Stettin, in stede van uit de haven van Lubeck zal plaats hebben. Zoodanige stoomschepen kunnen in de meeste havens inloopen en in tijd van oorlog eene marine vormen, die meer afdoende is dan fregatten en korvetten.

— Ten gevolge der vermindering van den accijns op den brandewijn, welke den 1. Januarij van verleden jaar was aangevangen, is het verbruik van dit artikel binnen de stad Hamburg gedurende 1842 opgeklommen tot 235,600 flesschen. (ter grootte van bijna een liter). terwijl vóór die vermindering 's jaarlijks naauwelijks 25,000 flesschen verbruikt werden. Dit resultaat heeft zeer nadeelig op de arme klasse gewerkt. Het getal der dronkenen die in de straten gevonden worden, der vechtpartijen en andere misdaden der dronkenschap heeft zich gedurende 1842 op eene schrikbarende wijze vermeerderd, dat de senaat aanstonds een wetsontwerp heeft voorgedragen, waarbij de vorige tax op den brandewijn hersteld wordt.

ENGELAND.

— De Engelsche scheepsmagt zal eenige vermindering ondergaan. Eenige schepen zullen ontwapend worden. Het eskader in Indië en China zal verminderd worden tot 5 fregatten, 4 korvetten en 4 brikken. Dat in Z. Amerika tot 2 brikken, in N. Amerika tot 1 brik en 1 goelet, dat in de Middelandsche Zee tot 3 linieschepen en 3 fregatten. De geheele vermindering der scheepsmagt zal 27 oorlogschepen bedragen.

— Volgens de jongste tijdingen uit Brazilie was de slavenhandel op de kusten aldaar zeer levendig. Sedert acht dagen waren niet minder dan 42,000 slaven ingevoerd. Men bedient er zich geregeld van stoombooten, bestemt om de bewegingen der Britsche kruisers gade te slaan en berigt te brengen aan de slavenhaalders, welke zij alsdan op sleeptouw nemen. Een kruiser had eenen slavenhaalder prijs gemaakt, doch eenige vaartuigen van de kust hadden dezelven weten te ontzetten.

FRANKRIJK.

— De Heer *N*. . . . oud-makelaar, was verleden maandag uit wandelen gegaan, met eenen schoonen hond van Terre-Neuve, dien hij had opgevoed . . . . Terug gekomen ontwaarde de Heer *N* . . . . dat de deur zijns vertreks met geweld was geopend, en dat een dief ten zijnen ingebroken, slechts eetwaren en eenige oude kleederen had weg genomen. Eene oude pet, den dief waarschijnlijk toebehoorende, was in de vertaal vergeten. De Heer *N* . . . deed haar door zijnen hond beruiken, en zeide vervolgens: « Zoek, Surio, zoek! gij moet het vinden, zoek!"

De hond ging uit, draaide twee tot drie keeren rond, nam vervolgens zijnen loop, zich naar het stadhuis rigtende. Voor een huis gekomen, dat er allerarmoedigst uitzag, houdt hij stil, snuffelt nogmaals, en slaat vervolgens eenen donkeren smallen gang in. Zijn meester volgt hem, en beide komen voor de opengereten deur van eene zoldering; daar staan zij stil, en de heer *N*. . . . hoort er de volgende woorden: « Eet kinderen, eet van daag goed, want morgen zal ik niets hebben, en ik zal den moed niet bezitten op nieuw te beginnen."

Na eenige oogenblikken stilte, ontstond er een ijsselijk geraas. Men hoorde kreten huilen, en meubelen verbrijzelen. De heer *N*. . . . drong door in de armoedige woning, waar hij drie kleine kinderen vond, welke zich aan de woede van hunnen vader trachteden te onttrekken, die met een verwilderd oog, en woeste gelaatstrekken deze kleinen scheen te willen vermoorden. De heer *N*. . . . ontwapende den vader. Hij poogde hem vervolgens tot bedaren te brengen, doch vruchteloos. De ongelukkige, die zich door het hongerig geschrei zijner kinderen tot diefstal had laten vervoeren, was zinneloos geworden. Men heeft hem naar het hospitaal van Charenton gebragt, terwijl eene godsdienstige associatie zich met zijne kinderen belast heeft.

Hoe komt het, dat in de eerste stad der wereld, een huisvader, op de betuiging zijner armoede, niet een stuk brood kan erlangen, om het aan zijne kinderen te geven, die van gebrek omkomen?

SPANJE.

— Men schrijft uit Perpignan van den 10 Februarij:

De regent heeft aan de stad Barcelona het nog onbetaalde gedeelte der oorlogs-belasting kwijtgescholden.

De dagbladen van den 8. bevatten den brief van den generaal *Seoane* aan de municipaliteit en de Kamer van Koophandel, waarbij zulks aan hen wordt medegedeeld.

BELGIE.

BRUSSEL, 14 Februarij. Wij vernemen zoo aanstonds, dat Z. M. de Koning der Nederlanden, ter gelegenheid van de uitwisseling der ratificatien, van het traktaat van den 5. November ll., aan den heer *Smits*, onzen minister van financien, het teeken van Grootkruis van de orde van den Nederlandschen Leeuw heeft doen overhandigen.

— Uit Binche (of Bincke, in Henegouwen), schrijft men van den 11 Febr. het volgende:

« De brigades douanen van Grandreno en Fraureulx onderrigt zijnde, dat op den 10. Febr. eene troep honden, met brandewijn beladen, de grenzen zou overkomen, om dien drank te smokkelen, waren zeer waakzaam, en werden in hunne nasporingen door de sneeuw begunstigd, welke dien dag gevallen was, en waarin zij de sporen der honden konden nagaan. Zij betrappen de honden voor een huis in het dorp Haine St. Pierre, aan de grenzen, alwaar de honden van hunne vracht werden ontladen. Niet gering was de verwondering der smokkelaars zich op eens door de douanen te zien betrapt, die proces-verbaal opmaakten en den brandewijn in beslag namen, welke op een kar was geladen. De honden werden aan elkander gebonden en den volgenden morgen met de smokkelaars en de kar naar Bincke gevoerd, alwaar aangifte aan het bureau werd gedaan. Zulks verrigt hebbende, bragten de douanen de honden in eene schuur van een leerlooijer in de voorstad van Bincke, alwaar de honden werden doodgeschoten. Op dit gerucht kwamen de bewoners dezer voorstad in opstand en vielen de douanen met een bui van steenen aan. Het huis van den leerlooijer, die zijne schuur tot de strafoefening der honden had geleend, om daardoor hunne huiden te bekomen, werd ook aangevallen, en de glazen verbrijzeld. Door tusschenkomst van den burgemeester, werd de orde hersteld, welke anders verder verstoort zou zijn geworden. Na deze teregtstelling, begaven zich de douanen naar den vrederegter: doch in de stad werd de oploop weder zoodanig, en de bedreigingen zoo groot, dat de gendarmen de tolbeamten moesten beschermen en eskorteren. Tusschen de gendarmen, met den sabel in de hand, werden zij de stad uitgeleid onder het aanhoudend geschreeuw en de verwenschingen van het volk.

« Men verzekert, dat van de 25 smokkelhonden, waarbij er waren die wegens hunne bedrevenheid 2 à 500 fr. waardig waren, slechts 5 in het leven zijn gebleven.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 16. Februarij. Het heden uitgegeven bulletin nopens de ziekte van Z. M. *Willem Frederik*, Graaf van *Nassau*, luidt als volgt:

« De nacht was onrustig; de toestand van Z. M. blijft overigens dezelfde."

Beckers, Everard, Notorp.

— Men verneemt, dat aan de heeren Folch, Mahieu en *Worp van Peyma*, aan wie door Z. M. was opgedragen het onderzoek naar de administratie, het fabriekwezen en den landbouw der koloniale instellingen van de Maatschappij van Weldadigheid, door Z. Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken, op last des Konings, uitgereikt is geworden een geschenk in zilverwerk, als een bewijs van Z. M. goedkeuring over de wijze waarop genoemde heeren de aan hen opgedragene last hebben volbragt.

— Men meldt uit Maastricht:

« Eene zeer treurige gebeurtenis heeft in onze stad plaats gehad. Een kind was aan de zorg van twee echtgenooten, door hunnen broeder, die in Indie woonde, toevertrouwd.

« Dit kind is, ten gevolge der mishandelingen, welke hem dagelijks in het huis dezer lieden werden aangedaan overleden. Van geregtswege heeft er een geneeskundig onderzoek aan het lijk plaats gehad, en tierlij heeft men bevonden dat het kind door slagen met knuppende werktuigen, verscheidene kwetsingen en wonden had ontvangen. Door de slagen die hetzelve aan het hoofd heeft ontvangen, zou eene hersenontsteking ontstaan zijn, waarvan het kind overleden is.

« De vrouw welke men beschuldigt door hare wreedheid de oorzaak van den dood van dit kind te zijn, is in hechtenis genomen. De justitie houdt zich met deze treurige zaak bezig.

« Men verzekert ons, dat de echtgenoot dezer vrouw, wegens ziekte, niet in hechtenis is genomen, maar men zal hem zoo lang bewaken, tot zijne gezondheid zal toelaten, hem naar de gevangenis te voeren."

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 18 Februarij. Sedert den 16 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Stettin-Packet, F. Steffens, Stettin, tarwe; La jeune Clemence, T. Smit, Hull, stukgoed; de Commerce, G. Borth, Stettin, stukgoed; The William, J. Smit, Londen, Stukgoed; Isabella Goring, J. Crockett, Grangemouth, ijzer.

Voor Gend bestemd:

Britannia, T. Ramsey, Grangemouth, ijzer.

— Volgens brief van kapitein W. B. Derks, voerende het fregatschip Jacob Cats, den 13 October van Batavia naar Dordrecht gezeild, had hij den 5 dezer, na van den 5 af met zwaren storm en woedende zee geworsteld te hebben, en zooveel om de Zuid gezet te zijn, dat hij den 5 tot 3 mijlen aan lei van het eiland Guernsey was, terwijl de wind uit het noorden bleef waaijen, ter reede van gemeld eiland eene schuilplaats moeten zoeken, doch zou hij, bij den eersten goeden wind, de reis naar Brouwershaven voortzetten. Op 2 graden noorder breedte zeilende, op eenigen afstand verzeld van eene bark, loste deze laatste in den vroegen morgen een kanonschot en liep met volle zeilen op den Jakob Cats aan, kapitein Derks rapporteerende, sedert eenigen tijd gejaagd te zijn door eene groote schooner, voorstellende om uit voorzorg zamen te zeilen. De dag aanbrekende, naderden beide schepen den schooner, dien zij met 14 stukken gewapend en vol volk vonden, hetgeen hen bevestigde in het denkbeeld, dat het een rooverschip was. De schooner, de houding ziende welke de beide schepen aannamen, veranderde van koers en verliet hen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

16 Februarij 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	7.75	Boekweit	f	6.00
1 J. dito	«	7.50	Winter Garst	«	4.80
N. dito dito	«	7.65	Zomergarst	«	4.00
2 J. Walch. Tarwe	«	8.00	W. Witte Boonen	«	8.60
1 J. dito	«	7.65	W. N. Bruine dito	«	9.50
Nieuwe dito	«	7.80	W. O Paardenboonen	«	4.00
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	7.00	Z. N. dito	«	4.50
1 J. dito	«	.	Raapolie	f 36.00 p. v.	
Nieuwe dito	«	7.15	Patentolie	« 38.00	«
W. Groene Erwten	«	6.75	Lijnolie	« 36.00	«
Witte dito	«	6.50	Raapkoeken f 10.00 de 1040 st.		
Koolzaad	«	9.50	Lijnkoeken « 9.00 « 100 «		
Haver	«	5.00			

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.